

Kontaktpersoner, kontaktfamiljer och särskilt kvalificerade kontaktpersoner i socialtjänsten

KERSTIN SVENSSON, LOTTA JÄGERVI OCH MARTIN BERGSTRÖM

Kontaktpersoner, kontaktfamiljer och särskilt kvalificerade kontaktpersoner i socialtjänsten

Omfattning, rekrytering och organisering

KERSTIN SVENSSON, LOTTA JÄGERVI
OCH MARTIN BERGSTRÖM

Research Reports in Social Work 2025:6
School of Social Work | Lund

Omslagsbild: Jeffrey Keenan, Unsplash
ISBN: 978-91-989361-1-7
© Författarna och Socialhögskolan, 2025
Formgivning: Sandra Jeppsson, Socialhögskolan

Förord

Denna rapport ger en populärvetenskaplig presentation av en nationell kartläggning av socialtjänstens arbete med insatserna kontaktperson, kontaktfamilj och särskilt kvalificerad kontaktperson för barn och unga år 2024. Kartläggningen genomfördes inom ramen för ett av forskningsrådet Forte finansierat projekt med namnet *Vad gör de? En programteori om socialtjänstens insatser kontaktperson och kontaktfamilj för barn och unga*. Detta är den första delrapporten från projektet, som sedan fortsätter med delstudier av såväl dokument som intervjuer med personer involverade i dessa uppdrag.

I utarbetandet av den enkät som ligger till grund för kartläggningen och rapporten har vi haft samråd med representanter för Sveriges Kommuner och Regioner. Därtill har flera yrkesverksamma socionomer i olika kommuners socialtjänst lämnat synpunkter på tidiga versioner av enkäten.

Vi vill rikta ett varmt och uppriktigt tack till alla er som hjälpt oss med utformning och distribution av enkäten. Vi vill också rikta ett varmt och uppriktigt tack till alla er som medverkat med att besvara enkäten och därigenom gett oss det underlag som varit nödvändigt för att få en överblick över läget i landet.

Vi hoppas att denna sammanställning ska vara intresse för alla som arbetar med eller på andra sätt intresserar sig för insatserna kontaktperson, kontaktfamilj och särskilt kvalificerad kontaktperson.

Lund, december 2025

Kerstin Svensson, Lotta Jägervi och Martin Bergström

Innehåll

Förord	3
Sammanfattning.....	5
Inledning.....	7
Syfte.....	9
Metod och material.....	10
Barnen som får insatserna, antal och ålder.....	12
Summering	14
Rekrytering av kontaktpersoner och kontaktfamiljer	15
Hur går rekryteringen till?	16
Information.....	18
Utbildning och handledning	20
Summering	21
Kommunens organisering av arbetet	22
Enheter.....	22
Bedömning och beslut	23
Utbildning och handledning	25
Diskussionsteman i socialtjänsten	26
Summering	28
Uppföljning och utvärdering	30
Summering	31
Slutdiskussion.....	33
Lästips.....	34

Sammanfattning

Insatserna kontaktperson, kontaktfamilj och särskilt kvalificerad kontaktperson är sådana som socialtjänsten enligt lag ska erbjuda och som ska föregås av individuell behovsprövning. Denna rapport baseras på en kartläggning av basdata om hur många barn som får dem och hur Sveriges kommuner organiserar arbetet med dessa insatser. Kartläggningen genomfördes i slutet av 2024 och visar förhållandena innan en reviderad socialtjänstlag trädde i kraft 2025.

Kartläggningen har gjorts med stöd av en enkät som sänts till landets alla kommuner. Den har besvarats av 43 procent av kommunerna. Det finns ingen tydlig snedfördelning av vilka som svarat och de svarande täcker ungefär hälften av landets befolkning, med god geografisk fördelning. Resultaten visar att såväl definitioner av insatserna som dokumentation och statistik är mycket vaga i kommunerna. Av enkätens frisvar framkommer att insatserna tolkas något olika i olika sammanhang, men också att det vanligen saknas samlade uppgifter om insatserna i kommunerna. All information från denna kartläggning måste därför förstås snarare som uppskattningar än som säkra data. Ändå framträder en bild av en kärna i hur insatserna utformas och en variation som visar på skilda förutsättningar, skilda tolkningar och olika syn på värdet av kontaktperson, kontaktfamilj och särskilt kvalificerad kontaktperson.

En uppskattning av antalet barn som har dessa insatser rör sig kring drygt 10 000 barn per år. I vårt material medverkar kommuner som täcker knappt hälften av landets befolkning, utan uppenbar skevhet i underlaget, och cirka 4 500 barn presenteras av dem såsom mottagare av någon av dessa tre insatser. Kontaktfamilj används i högre utsträckning för de yngre barnen och kontaktperson för de äldre. Särskilt kvalificerad kontaktperson används sällan, med undantag för enstaka kommuner.

Kommunerna har olika förutsättningar och organiserar arbetet på olika sätt. Det är uppenbara skillnader mellan stora kommuner med specialiserade funktioner och små kommuner med ett fåtal anställda. Trots de varierande förutsättningarna finns en generell bild av arbetet.

Behovet av insatserna utreds vanligen inom en enhet för barn och unga, som också oftast följer upp ärendet. Bedömningar och beslut om

kontaktperson och kontaktfamilj fattas vanligen på lägre nivåer i organisationerna och i samråd med chefer, medan beslut om särskilt kvalificerad kontaktperson oftare sker på något högre nivåer i organisationen. Nästan alla kommuner rekryterar externa privatpersoner till uppdragen. Socialsekreterare eller motsvarande ansvarar vanligen för rekryteringen, där personliga kontakter och tidigare kännedom om personer framstår som viktiga faktorer. De som är intresserade erbjuds basinformation om uppdraget och får senare även information om barnet och familjen som uppdraget rör. I princip i alla led av arbetet finns lokala variationer och ofta är de inte uppenbart relaterade till typ av kommun. Det finns dock viss variation som direkt relaterar till typ av kommun, som att kontaktfamiljer är vanligare i glesbygd och kontaktpersoner i större städer.

Utbildning och handledning som är specifikt riktad mot dessa uppdrag är ovanlig, även om uppdragstagarna generellt erbjuds stöd från socialtjänstens personal. Det råder en generell osäkerhet om vem som ska ha insatsen, vem som ska utföra den och vad den ska leda till. Det är också vanligt att man uppfattar det som svårt att rekrytera uppdragstagare till dessa insatser. Vidare framkommer att socialtjänsten generellt är svag på att ta tillvara uppgifter om och erfarenheter av dessa insatser, statistik saknas i de flesta kommuner och utvärderingar genomförs mycket sällan.

Inledning

Insatserna kontaktperson och kontaktfamilj har under lång tid funnits i lagstiftningen. Under senare år har de kommit att användas allt mindre, medan öppenvårdsinsatser i socialtjänsten generellt ökat. Den kunskap som finns om insatserna är i huvudsak lokal och erfarenhetsbaserad. Det finns inte mycket forskning och det saknas övergripande statistik och uppföljning om dessa insatser. För att kunna forska om de insatser som utförs av kontaktpersoner och -familjer behöver därför en kartläggning göras.

I denna rapport redovisas svaren från en enkät som under senare delen av 2024 skickades ut till landets samtliga kommuner och i Stockholm också till samtliga stadsdelsförvaltningar. Enkäten är första delen i ett större forskningsprojekt och handlar om hur socialtjänsten arbetar med insatserna kontaktperson och kontaktfamilj. I enkäten har också särskilt kvalificerade kontaktpersoner inkluderats. Dessa tre insatser definieras alla i nuvarande socialtjänstlag (2025:400) såsom insatser som kommunen ska erbjuda (kap. 13, §7) och som ska föregås av individuell behovsprövning (kap. 11, §5). Insatserna beskrivs i kap. 13 så här:

7 § Socialnämnden får utse en person (kontaktperson) eller en familj (kontaktfamilj) med uppgift att hjälpa den enskilde och hans eller hennes närmaste i personliga angelägenheter, om den enskilde begär eller samtycker till det.

Om en person som inte har fyllt 21 år har behov av särskilt stöd och särskild vägledning för att motverka en risk för skadligt bruk eller beroende av alkohol, narkotika eller andra beroendeframkallande medel, för brottslig verksamhet eller för något annat socialt nedbrytande beteende, får nämnden utse en särskilt kvalificerad kontaktperson för den unge om denne begär eller samtycker till det.

Lydelsen i den tidigare socialtjänstlagen var i stort densamma rörande dessa insatser, med den skillnaden att nuvarande socialtjänstlag i kap. 23 också anger:

6 § Socialnämnden ska kontinuerligt följa upp hur insatser i form av kontaktperson, kontaktfamilj och särskilt kvalificerad kontaktperson genomförs när dessa har beviljats barn och unga.

Kravet på uppföljning stadgas alltså i en separat lagparagraf just för dessa insatser. Lagstiftaren beskriver uppdraget att vara kontaktperson och kontaktfamilj som ett frivilliguppdrag inom ramen för en öppenvårdsinsats, det vill säga något som privatpersoner åtar sig på sin fritid. Inga specifika kriterier anges för vem som får ha uppdrag som kontaktperson och kontaktfamilj finns det specifika förväntningar för uppdraget som särskilt kvalificerad kontaktperson. Här betonas särskilt att det ska vara ”en vuxen som är väletablerad i samhället och kan tjäna som förebild, stötta och motivera den unge till skolarbete, jobb och fritidsaktiviteter” (SOU 2020:47¹, s. 695). Även om det är frivilliguppdrag är alla tre insatserna grund för ett arvode som bestäms i relation till vilken insats som förväntas.

¹ SOU 2020:47 Hållbar socialtjänst. En ny socialtjänstlag. Slutbetänkande av Utredningen Framtidens socialtjänst.

Syfte

Syftet med enkäten är att få en övergripande bild av socialtjänstens arbete med insatserna kontaktperson, kontaktfamilj, och särskilt kvalificerad kontaktperson, i synnerhet hur arbetet med insatserna organiseras och dokumenteras. Studien avspeglar situationen 2023–24, då uppgifter om barnen rör helåret 2023 och övrig information utgår från situationen 2024. För att skapa denna bild har vi i enkäten ställt frågor som rör fyra områden:

- Antalet barn som har insatserna och deras åldrar.
- Rekrytering av kontaktpersoner, vilken information som ges, vem som fattar beslut och hur arbetet med dem är upplagt.
- Hur kommunerna organiserar arbetet, inklusive handläggning, bedömningar, och beslut av ärendet rörande barnet/familjen genomförs samt vilket stöd socialtjänstens personal har i det arbetet.
- Hur insatserna följs upp, utvärderas och diskuteras.

Metod och material

Den enkät som använts har utformats utifrån forskningsprojektet *Vad gör de? En programteori om socialtjänstens insatser kontaktperson och kontaktfamilj för barn och unga*. I projektet är ambitionen att rekonstruera en samlad bild av det erfarenhetsbaserade arbetet med dessa insatser, för att på så sätt skapa en grundförståelse för insatsernas innehåll. Enkäten är en kartläggning som ger en utgångspunkt för projektets följande delstudier som kommer att baseras på dokumentation och intervjuer. Enkäten utformades i samråd med representanter för SKR (Sveriges Kommuner och Regioner). I detta samråd beslöts att även frågor om särskild kontaktperson skulle inkluderas i enkäten, med de ingår inte i projektet som helhet. Innan enkäten slutfördes hade vi också hjälp av flera yrkesverksamma i socialtjänst i olika kommuner för att se att frågorna var begripliga. De besvarade en testversion av enkäten och bidrog utifrån det med värdefulla kommentarer kring formuleringar.

Enkäten skickades i oktober 2024 till samtliga landets kommuner samt separat till samtliga stadsdelar i Stockholms kommun. Totalt skickades således 300 enkäter ut. Påminnelser gjordes genom epost och telefonsamtal fram till att möjligheten att besvara stängdes i januari 2025. Av dessa besvarades 129, vilket ger en svarsfrekvens om 43 procent.

Enkäten bestod i huvudsak av frågor med fasta svarsalternativ, fördelade på fem områden utifrån de fem frågor vi sökte svar på. Som sista fråga i varje område fanns möjlighet till att skriva svar och reflektioner i fritext.

Svaren på enkäten kommer från kommuner som tillsammans täcker nästan hälften av landets befolkning, med god representation av olika typer av kommuner. Därtill har det i resultaten framkommit att antalet insatser som redovisas i svaren också motsvarar nästan hälften av antalet förekommande insatser med kontaktpersoner och familjer i en jämförelse med Socialstyrelsens årliga, översiktliga statistik. Det finns således flera skäl att anta att underlaget ger en god bild.

De uppgifter som inkommit har bearbetats och presenteras i denna rapport som deskriptiv statistik i löpande text, tabeller och diagram direkt kopplade till frågorna. För jämförelse mellan kommuner har vi i bearbetningen utgått från variationen av kommuner med stöd av SKR:s kategorisering av kommuner såsom storstäder och storstadsnära kommuner (A), större städer

och kommuner nära större stad (B) samt mindre städer/tätorter och landsbygdskommuner (C).

Särskilt kvalificerade kontaktperson ingår inte i det övergripande forskningsprojektet, men togs med i enkäten efter SKR:s önskemål i samband med det samråd vi hade med dem. Kapitlen som följer visar först förekomsten av insatsen, följt av hur kontaktpersoner och -familjer rekryteras. Därefter presenteras kommunens organisering av arbetet, om uppföljning och utvärderingar gör och om statistik förs, och vilka frågor kring insatserna som diskuteras i socialtjänstens vardag. Rapporten avrundas med en kort summering av resultaten och diskussion av de slutsatser som kan dras.

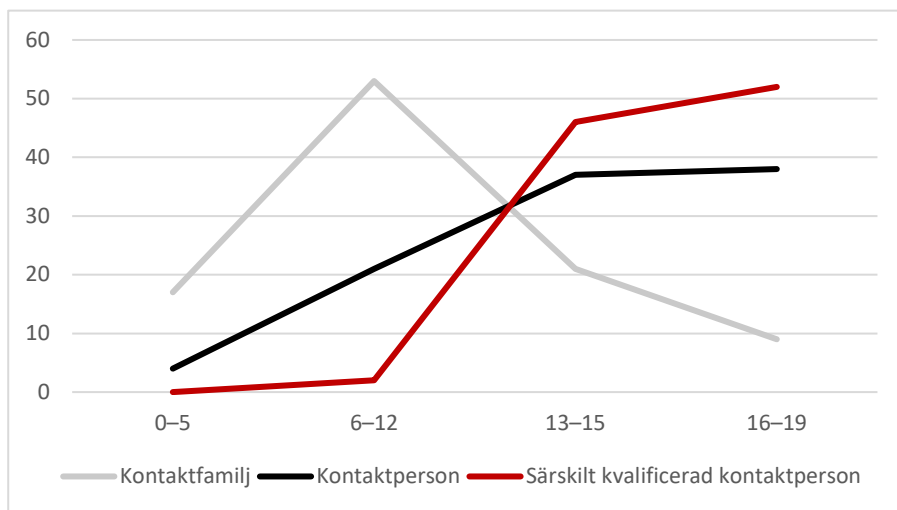
Barnen som får insatserna, antal och ålder

Totalt uppgavs cirka 4 750 barn och unga i de svarande kommunerna ha någon av insatserna. 2 357 barn rapporterades ha kontaktperson och 2 199 kontaktfamilj, medan endast knappt 200 unga hade särskilt kvalificerad kontaktperson². Variationen mellan kommunerna var stor. Den kommun med högst antal av dessa insatser uppgav totalt 410 ärenden, varav 230 kontaktpersoner och 180 kontaktfamiljer, medan någon kommun uppgav 0 ärenden. En generell bild framträdde där större städer i högre utsträckning använder kontaktpersoner, medan landsbygdskommuner mer anlitar kontaktfamiljer. Denna variation förtydligades ytterligare genom att medelstora kommuner och kommuner nära större städer befann sig där emellan och genomgående hade relativt jämn fördelning mellan de två insatserna. Utifrån detta kan vi sluta oss till att typen av samhälle verkar ha ett tydligt samband med val av insats, kontaktperson eller kontaktfamilj.

Som en generell beskrivning kan de båda insatserna kontaktperson och kontaktfamilj beskrivas som särskilt riktade mot barn i skolåldern. De äldre barnen, tonåringarna, hade i större utsträckning kontaktpersoner, medan förskolebarnen dominerade bland dem som hade kontaktfamilj. Diagram 1 visar att en större andel av de yngre barnen med insatserna hade kontaktfamilj och en större andel av de äldre barnen hade kontaktperson.

² Exakt siffra kan inte anges här eftersom flera av de kommuner som hade mer än tre unga med särskilt kvalificerad kontaktperson uppgav ungefärliga tal.

Diagram 1. Andel barn per åldersgrupp med kontaktperson, kontaktfamilj och särskilt kvalificerad kontaktperson. I procent av dem som fått insatsen.

För särskilt kvalificerad kontaktperson var dominansen av äldre tonåringar tydlig. I de svarandes noteringar i enkäten framgår tydligt att det är mycket oklara gränsdragningar mellan denna och andra insatser. Det syns till exempel genom utsagor som ”Det kallades då 2023 ungdomscoach i stället för särskild kvalificerad kontaktperson” och ”Det finns ungdomar som genom sin familjebehandling har en ungdomsbehandlare kopplad till sig. Denna får en roll som ibland kan likställas med en särskilt kvalificerad kontaktperson”. Beteckningarna ungdomscoach och ungdomsbehandlare är egna begrepp i verksamheterna, medan särskilt kvalificerad kontaktperson är lagens begrepp. I praktiken är det fullt möjligt att insatsen är densamma.

Insatsen särskilt kvalificerad kontaktperson används sällan. Två tredjedelar (67 %) av de svarande uppgav att inget barn hade denna insats, eller att uppgift saknades. Av de kommuner som rapporterade att de anlitat särskilt kvalificerade kontaktpersoner var det bara 20 (ca. 15 % av de svarande) som hade mer än något enstaka sådant ärende. Dessa var spridda över landet och olika typer av kommuner. Tre kommuner, samtliga inom Stockholms län, hade dock mer omfattande användning av denna insats. De uppgav att cirka 35, 40 respektive 60 barn hade särskilt kvalificerad kontaktperson. Särskilt värt att notera är att en av dessa kommuner endast hade enstaka ärenden i övrigt med kontaktperson eller kontaktfamilj, varför

deras svar visar att den kommunen haft ett särskilt fokus på just särskilt kvalificerade kontaktpersoner.

I de öppna svaren beskrivs mycket om problem att lämna korrekta data om antalet barn och deras åldrar. Ett vanligt motiv är att gränserna för vad insatserna innebär är flytande. En kommun uppger till exempel att ”De flesta barn som har beviljats kontaktfamilj är placerade i familjehem”. En annan kommun beskriver: ”Vi beviljar det inom ramen för vår öppenvård, så vi kan inte ta fram specifik statistik kring antal”, medan en tredje uppger: ”2 av 5 var kontaktpersoner som hade ett uppdrag av att vara umgängesstöd”. Den vanligast förekommande kommentaren om statistik över antal barn är dock relaterad till de register och digitala system som finns i kommunen. Här finns en flora av kommentarer som ”Vi har i januari haft en IT-attack med följd att all historik försvann vilket gör att vissa frågor inte kan besvaras”, ”Två relativt nyanställda samt systembyte där nuvarande familjehemssekreterare inte har tillgång till gamla systemet.”, ”Vi har bytt verksamhetssystem så svårt att få fram siffror” och ”Vi har inte statistiken för åldrar gällande ovannämnda frågan tillgänglig just nu.”

Summering

Överblicken över vilka barn som får dessa insatser kan därmed summeras med att det varierar både med barnets ålder och var barnet bor:

- Det är i huvudsak barn i skolålder som får kontaktperson och kontaktfamilj.
- Kontaktfamilj är i större utsträckning en insats för yngre barn.
- Kontaktperson är i större utsträckning en insats för äldre barn.
- Särskilt kvalificerad kontaktperson används i liten omfattning, med undantag för några enskilda kommuner.
- Det är stor variation mellan kommuner om och i vilken utsträckning insatserna används.
- Kontaktfamiljer är vanligare i glesbygd, medan kontaktpersoner är vanligare i större städer.

Rekrytering av kontaktpersoner och kontaktfamiljer

De som har uppdrag som kontaktpersoner och kontaktfamiljer är nästan genomgående externa privatpersoner. Som framkommer av tabell 1 har en del kommuner rapporterat att de har internt anställda som kontaktpersoner och sju kommuner att de har kontaktpersoner som gör det inom ramen för en upphandlad tjänst. Ungefär lika många uppger att de har kontaktfamiljer som gör uppdraget inom ramen för en upphandlad tjänst, medan endast några enstaka uppger att de har internt anställda som har kontaktfamiljsrollen inom ramen för sin tjänst.

Tabell 1. Varifrån rekryteras personer för uppdrag som kontaktperson, -familj och särskilt kvalificerad kontaktperson. Antal och procent av svarande kommuner.

	Insats					
	KP (n=128)		KF (n=129)		SKKP (n=107)	
	n	(%)	n	(%)	n	(%)
Externa privatpersoner	123	(97)	126	(98)	56	(93)
Internt anställda	16	(12)	4	(3)	8	(14)
Upphandlad tjänst	6	(5)	8	(6)	4	(7)

För särskilt kvalificerad kontaktperson ser det lite annorlunda ut, här har internt anställda och upphandlade tjänster något större betydelse. Dock är det viktigt att notera att det endast är knappt hälften av de svarande kommunerna som också använder särskilt kvalificerad kontaktperson. Från en kommun beskriver man synen på uppdrag som särskilt kvalificerad kontaktperson på ett sätt som kanske kan stämma för de kommuner som sällan använder denna insats:

Särskilt kvalificerad kontaktperson - är inte något som beviljats de senaste åren eftersom behov inte funnits av insatsen hos någon individ. Vi har därför idag inte en tydlig bild av exakt hur denna rekrytering skulle gå till, vem som skulle rekryteras för ett sådant uppdrag - det skulle i så fall ske i det enskilda fallet.

Bilden är dock att det i sådant fall skulle röra sig om ett uppdrag som kräver särskild kompetens än vad en privatperson kan tänkas ha.

Kommunerna beskriver att personer vanligen rekryteras av en socialsekreterare eller liknande som har den rollen (81 %). I fem procent av kommunerna, dvs. sju kommuner, handhas rekryteringen av en administratör, medan det i 21 procent av kommunerna är samma person som arbetar med barnet/familjen som också rekryterar personer till insatsen. I en glesbygdskommun med stor yta uppges rekryteringen för olika uppdrag finnas på olika orter: ”Kontaktperson rekryteras och utreds av lokala socialkontoret i [X], kontaktfamilj rekryteras och utreds av familjehemsenheten i [Y]”. De kommuner som uppger ”annan” beskriver sedan vanligen att det är familjehemssekreterare som rekryterar. Därtill är det en liten kommun som uppger ”Då vi är en liten enhet så hjälps vi åt i rekryteringen.” och en kommun som uppger ”Titel Kontaktssekreterare, arbetar uteslutande med uppdragstagare”. Därtill kommer att någon enstaka kommun påtalar att ”Ofta har personerna själva en önskan eller tanke om vem som ska vara kontaktperson/kontaktfamilj”.

Hur går rekryteringen till?

De som handhar rekryteringsarbetet har många olika vägar att gå. De två vanligaste vägarna att få personer till uppdragen är att antingen utgå från personer som anmält intresse eller från förslag på personer som lämnas från barnet eller familjen (se tabell 2). Men drygt två tredjedelar av kommunerna anger också att handläggarens kännedom eller tips inom socialtjänsten är vanlig rekryteringsväg för att finna lämpliga personer.

Tabell 2. Rekryteringsmetoder för uppdragstagare till insatserna.

Rekryteringsstrategi	Alla (n=128)	
	n	%
Handläggarens kännedom	88	(69)
Tips, inom socialtjänsten	90	(70)
Tips, andra samarbetspartners	56	(44)
Tips, socionomstudenter	12	(9)
Intresseanmälan	127	(99)
Genom barnet/familjen	116	(91)
Genom ideell organisation	8	(6)
Genom upphandlad tjänst	12	(9)
Annonsering, specifikt barn	54	(42)
Allmän annonsering	70	(55)
Övrigt	22	(17)

Som framgår av tabell 2 använder drygt hälften av kommunerna annonsering i relation till specifikt barn/familj. I fritextsvar nämner de flesta Familjehemsbanken som den plats de annonserar. Familjehemsbanken är en webbaserad, privatägd sajt där både de som söker personer till uppdrag inom socialtjänstens områden och personer som vill ha sådana uppdrag kan anmäla sig. Därutöver nämns framför allt forum som kommunernas hemsidor, facebook och andra sociala medier. Någon enstaka nämner samarbete med civilsamhället och någon påtalar att ”rekrytering sker även via befintliga kontaktpersoner som tipsar andra”.

Det är tydligt att rekryteringen sker via många olika kanaler. Från några kommuner uppger man sig annonsera i lokala tidningar och reklamblad, bibliotek, lokala marknader, ”skärmar på lokaltrafiken”, ”lappar uppsatta i samhället”, ”skolplattform” eller ”skolans verksamhetssystem” etcetera. Från en kommun skriver de till exempel ”På skärmar på ICA, Willys, O’Learys, välkomstbrev till nya kommuninvånare, sociala medier”. En del kommuner rapporterar aktivt rekryteringsarbete som ”Deltar vid event, flyers i brevlådor, affischering.”

När kommunens representanter kommit i kontakt med möjliga personer för uppdrag följer en process fram tills uppdraget förverkligas. En kommun sammanfattar processen:

Vi har telefonsamtal med intresserade. Vill de gå vidare fyller de i ett frågeformulär. vi gör en intervju, tar referens, inhämtar registerutdrag från socialtjänst, polis och transportstyrelse gällande LOB³. Vid kontaktfamilj börjar vi med hembesök samt stämmer av gällande egna barn och deras inställning.

I flera svar påtalas att det är svårt att rekrytera. De säger ”Vi har stora svårigheter att rekrytera kontaktfamiljer” och ”Svårt att rekrytera oavsett om det gäller kontaktperson eller kontaktfamilj”, eller till och med ”Rekrytering av kontaktperson och kontaktfamilj är mycket svårt.” Problemet med att kunna rekrytera kan bli ett problem för de berörda barnen och familjerna. Från en kommun uppger man: ”Dilemmat i en liten kommun är brist på villiga uppdragstagare både kontaktpersoner/ familjer, insatsen kan bli icke verkställd pga. brist av uppdragstagare och detta är inte bra.”

I sökandet efter lämpliga privatpersoner som vill åta sig uppdrag finns också en konkurrenssituation med familjehemsverksamheten. En kommun skriver:

Vi ser betydelsen av insatserna, men de händer tyvärr att rekryteringen av uppdragstagare/att hitta/matcha lämpliga uppdragstagare ibland får stå tillbaka lite när behovet av familjehem är så höga. Detta påverkar dock inte hur ofta insatserna beviljas till barnen. Bedöms barnen behöva insatsen beviljas de den, men att hitta matchning kan dröja lite längre än vi skulle önska.

Information

De som är intresserade av att få uppdrag som kontaktperson, kontaktfamilj eller särskilt kvalificerad kontaktperson kan få information i två steg, dels allmän information om uppdraget, dels mer specifik i relation till det barn som ett uppdrag rör (se diagram 2).

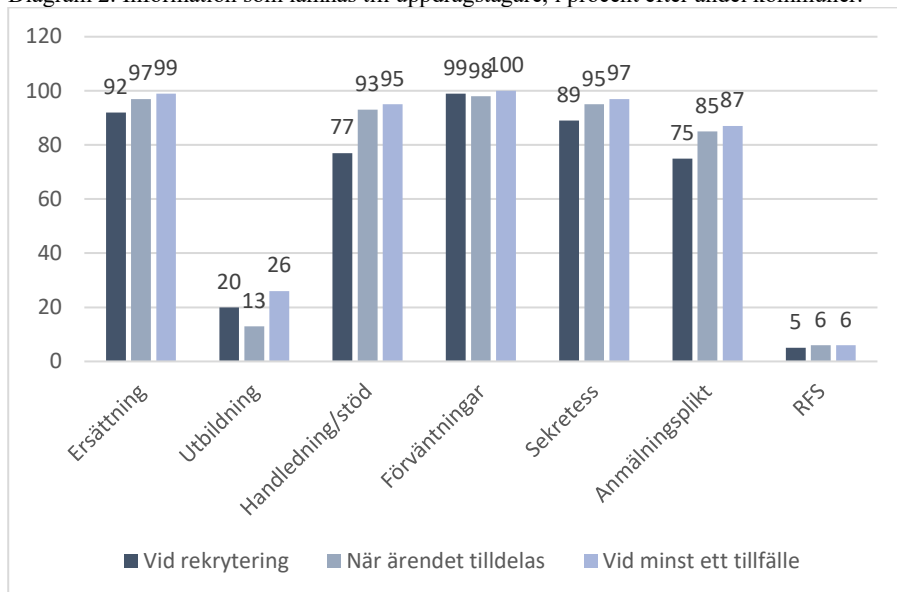
Den allmänna informationen ges ofta i telefonkontakt eller över e-post, men det kan också ske vid informationskvällar och filmad information. En kommun beskriver att de har ”Informationsträffar 4 gånger per år dit privat-

³ Lag (1976:511) om omhändertagande av berusade personer m.m.

personer kan komma för att få veta mer samt ställa frågor, telefonsamtal, mailkonversationer, foldrar och informationsblad som delas ut”.

Innehållet i informationen handlar mycket om formalia kring uppdraget, och inte så mycket om vad som erbjuds dem som uppdragstagare.

Diagram 2. Information som lämnas till uppdragstagare, i procent efter andel kommuner.

Endast ett mindre antal kommuner erbjuder utbildning för uppdragstagarna och ytterst få informerar om Riksförbundet Frivilliga Samhällsarbetare (RFS). RFS är en ideell organisation som organiserar människor med lagreglerade frivilliguppdrag som bland annat kontaktperson och kontaktfamilj⁴.

Från en del kommuner förtydligas vilken annan information som ges och det handlar då om sådant som erbjuds uppdragstagarna, som tips på aktiviteter, ”ekonomi, försäkring” eller ”kilometerersättning, omkostnadsersättning, möjligheten till att söka att få avdrag på skatten”, men också att ”I vissa ärenden där det gäller barn/ungdomar med hotbild mot sig förs samtal kring säkerhet och säkerhetstänk”.

⁴ Mer information finns på organisationens webbsida: www.rfs.se

Inför uppdraget för ett specifikt barn följer mer ingående information, som kontaktuppgifter och specifika frågor om till exempel ”behov hos barnet, problematik, omfattning, ekonomisk ersättning mm” eller ”tillvägagångssätt vid svårigheter som uppkommer”. Det finns också specifik information som bara nämns från enstaka kommuner som ”Att man inte skall åka egen bil under uppdraget, att kommunen inte ersätter skador som uppkommer på privatbil om de skulle använda den i uppdraget”.

Utbildning och handledning

Det är endast 14 kommuner som uppger att de erbjuder utbildning för det specifika uppdraget. Däremot förekommer det att kommuner har mer generella utbildningar och skriver till exempel: ”Vi har inte specifikt några särskilda utbildningar enbart riktade till kp/kf. Vi arbetar just nu på ett utbildningspaket som ska rikta sig till alla våra resurser, inte bara kp/kf”. Vanligen genomförs utbildningar av internt anställda och någon uppger att det är familjehemssekreterare som utbildar. Från någon kommun noteras att insatsen kan ske ”enligt maskrosbarns ’Extra vuxen-insats’” och att det då ges utbildning inom ramen för det. En annan kommun skriver ”Erbjuder utbildning om det skulle behövas något specifikt i det aktuella uppdraget.”

På samma sätt som att det finns en konkurrens i rekrytering mellan familjehem och kontaktfamiljsuppdrag, finns möjligheter i att samordna utbildning. ”Det har hänt att vi erbjuder kontaktfamiljer utbildningen ’Ett hem att växa i’. Vissa av dem kan vara intresserade att framöver även ta uppdrag som familjehem”, skriver en kommun. Det ger bilden både av möjligheterna att knyta samman angränsande former av insatser för utbildning, och att det finns både risker och möjligheter i det. Konkurrensen mellan olika former av insatser framstår tydligt, liksom att familjehem förefaller vara prioriterade framför kontaktpersons och kontaktfamiljsuppdrag.

Handledning är avsevärt vanligare, men det är oklart vad den innebär. Det är 82 procent av kommunerna som uppger att de erbjuder handledning. En kommun noterar: ”Råd och stöd ges vid behov då det efterfrågats. Ingen speciell utbildning/handledning erbjuds. ”Vanligaste formen för det är att uppdragstagarna har möjlighet att vända sig till uppföljande socialsekreterare

eller motsvarande för stöd i sitt uppdrag, det gäller för två tredjedelar av kommunerna.

En tredjedel av kommunerna erbjuder handledning av ”annan intern” och ofta nämns här familjehemssekreterare. Därtill förekommer i något fall att en kommun nämner att ”Mentorsfamilj kan tillsättas till uppdragstagaren vid behov” och någon kommun som uppger ”Handledning enbart till de som har kvalificerade uppdrag, det utförs av KP/KF handläggare”.

En kommuns notering förefaller kunna sammanfatta intrycken av svaren väl: ”Beror på hur handledning definieras. Stödet har mer karaktären av ’råd och stöd’ snarare än handledning”. Ändå förekommer mer strukturerade former som när en större kommun beskriver: ”Vi har en grupp med kontrakterade kontaktpersoner som erbjuds uppföljning, handledning och stöd från den enhet som utreder kontaktpersonerna”.

Summering

Rekrytering av personer till uppdrag som kontaktperson/familj eller särskilt kvalificerad kontaktperson sker på många olika sätt, men det finns också en kärna av liknande tillvägagångssätt:

- Externa privatpersoner rekryteras i nästan alla kommuner.
- Socialsekreterare eller motsvarande är ofta ansvarig för rekryteringsarbetet.
- Personkontakter framstår som viktiga, tidigare kännedom är en vanlig faktor för rekrytering.
- De som är intresserade av uppdrag får basinformation om uppdraget och i samband med tillsättning också om barnet och familjen.

Utbildning och handledning används sällan såsom specifikt riktat mot dessa uppdrag, men uppdragstagarna erbjuds genomgående möjligheten till stöd i uppdraget från socialtjänstens personal.

Kommunens organisering av arbetet

I organiseringen av arbetet ingår vilka enheter som arbetar med ärendena, på vilken nivå i organisationen som beslut fattas och vilket professionellt stöd de som utför arbetet har. De presenteras här i tre olika sektioner.

Enheter

Handläggningen av utredning inför insatserna kontaktperson och kontaktfamilj sker vanligen (94%) inom en enhet inom socialtjänsten som är inriktad på arbete med barn och unga. En del kommuner (15 %) utför arbetet i annan enhet och en kommun uppger att de utreder med stöd av en upphandlad tjänst. Tio kommuner har angett mer än ett svar, av fritextsvaren framgår att det framför allt handlar om att de har andra namn på sina enheter, men i något fall handlar det om att de äldre barnen, ”unga vuxna”, utreds på annan enhet. De som anger att de gör utredningar inom andra enheter beskriver i en del fall att de är mer specialiserade och skriver till exempel ”Familjehemsgruppen”, ”Insatsgruppen på barn- och ungdomsenheten” eller ”Placeringsenheten”. Andra beskriver att de inte är uppdelade i specialiserade enheter: ”Vi är en liten socialtjänst utan särskilda enheter, alla handläggare arbetar med alla typer av ärenden” eller ”Enheten IFO i vår kommun inkluderar både Barn - & unga, familjehem, LSS, samt vuxen (ekonomiskt bistånd, missbruk, socialpsykiatri och våld i nära). Dock ej äldreomsorg.” Från en kommun uppger man att det är tjänstemän vid socialjouren som gör dessa utredningar.

De som arbetar med utredning inför kontaktperson och kontaktfamilj är vanligen (84 %) också de enheter som har uppgiften att utreda inför insatsen särskilt kvalificerad kontaktperson. Däremot är det bara 17 procent av kommunerna där kontaktperson enligt LSS handläggs på samma enhet och i endast 22 procent av kommunerna utreds också kontaktpersoner för vuxna vid samma enhet. Oftast handlar det om mindre kommuner som har alla utredningarna på samma enhet. Uppföljningen av insatserna görs sedan

vanligen vid samma enhet som gjort utredning. Det förekommer dock att kommuner tydligt påpekar att uppföljning inte sker utifrån vilken insats som utförs, med uttalanden som ”Organisationen följer att vi utreder barn som far illa och deras behov. Organisationen följer inte typ av insats.”

Vanligast förekommande är alltså att utredning och uppföljning inför kontaktperson och kontaktfamilj sker vid en enhet som hanterar ärenden om barn och unga, i de kommuner där det finns olika enheter. Det är också vanligast att kontaktpersoner inom ramen för LSS och vuxna personer handläggs på andra enheter när sådana finns.

Bedömning och beslut

Bedömningen av om en person är lämplig uppdragstagare görs oftast av handläggande socialsekreterare, men det förekommer också att bedömningen görs av en första linjens chef, såsom 1:e socialsekreterare eller gruppchef (se tabell 3). I tre av de svarande kommunerna görs bedömningen av högre chef och i en kommun av nämnd. Då delegationen är densamma för kontaktperson och -familj är svaren sammanslagna i tabell 3.

Tabell 3. Vem bedömer och vem fattar beslut?

	Funktion	Insats			
		KP/KF (n=128–129)		SKKP (n=112–117)	
		n	(%)	n	(%)
Bedömning av lämplighet	Handläggare	111	(86)	73	(65)
	Närmaste chef	14	(11)	32	(29)
	Högre chef	3	(2)	5	(4)
	Nämnd/politiker	1	(1)	2	(2)
Beslut om tillsättande	Handläggare	85	(66)	52	(44)
	Närmaste chef	38	(30)	61	(52)
	Högre chef	5	(4)	7	(6)
	Nämnd/politiker	0	(0)	7	(6)

Tabell 3 visar att frågan om vem som beslutar om tillsättande av kontaktperson/familj ofta ligger på lite högre nivå i organisationen än vem som bedömer personernas lämplighet. Dock är det viktigt att beakta att det från flera kommuner informeras att socialsekreterare samråder med chef i sin bedömning, som till exempel i citatet här:

Besluten om kontaktfamilj och kontaktperson fattas på delegation av socialsekreterare men innan dess genomläses och diskuteras både uppdrag och utredningar först tillsammans med 1:e socialsekreterare eller myndighetschef.

Ärenden om särskilt kvalificerad kontaktperson bedöms och beslutas generellt på högre nivå i kommunen och det är i de ärendena avsevärt mindre vanligt att handläggande socialsekreterare fattar beslut om tillsättande av särskilt kvalificerad kontaktperson. Det är sju kommuner där bedömningar och beslut görs av högre chef, dessa kommuner finns i olika delar av landet och är av olika storlek och kommuntyp, varför ingen uppenbar likhet dem emellan kan ses. Däremot framgår det att de kommuner som använder insatsen återfinns bland de där bedömning och beslut sker på högre organisatorisk nivå.

Det finns också ett mönster för de kommuner där både bedömning och beslut görs av handläggare, oavsett typ av insats. De är alla små kommuner. Därtill uppmärksammar vi två kommuner som bryter från det generella mönstret. Den ena kommunen har högre chef att göra alla bedömningar, medan handläggare fattar beslut. I den andra kommunen fattar högre chef beslut om kontaktperson och -familj, medan handläggare beslutar om särskilt kvalificerad kontaktperson. Dessa avvikelser skulle kunna bero på hur man svarar när bedömningar och beslut sker i samråd, så som beskrivs från en kommun:

Besluten om kontaktfamilj och kontaktperson fattas på delegation av socialsekreterare men innan dess genomläses och diskuteras både uppdrag och utredningar först tillsammans med 1:e socialsekreterare eller myndighetschef.

Den samlade bilden är således att det vanligen är långtgående delegation, där bedömningar för kontaktperson och -familj görs och beslut fattas på lägre nivåer i organisationerna, men i samråd med högre nivåer. Särskilt kvalificerad kontaktperson bedöms och beslutas oftare på något högre nivåer i organisationen.

Utbildning och handledning

De som handlägger och utreder insatserna har vanligen ingen riktad utbildning för de specifika arbetsuppgifterna, men en fjärdedel (26 %) av kommunerna uppger att de har sådan utbildning. Av dessa är det vanligast att denna utbildning sker internt och kollegialt, medan sju kommuner uppger att de erbjuder utbildning av externa utbildare som köps in för ändamålet. Tio kommuner menar att de erbjuder utbildning av både interna och externa utbildare.

Majoriteten av kommunerna (75 %) erbjuder handledning för dem som följer upp insatserna när de pågår. Drygt en tredjedel av dessa ger handledning från intern personal, en tredjedel erbjuder handledning av externa handledare. Resterande kommuner uppger antingen att de erbjuder handledning både interna och externa handledare (22 %) eller ”annat” (5 %). Bland dem som erbjuder både intern och extern handledning finns förtydligande exempel i fritextsvar, som ”Handledningen består i sedvanlig arbetsledning av närmsta chef och vid behov kan ärenden tas upp i extern handledning”.

Av fritextsvar framkommer att handledning och utbildning i detta sammanhang har tolkats brett. Exempel på det kom bland annat från en kommun som skrev ”Specifik utbildning med inriktning mot arbetet med kontaktperson/familj sker inte. Vad menar ni med utbildning?”. I en annan kommun pekade man på mer allmänna kunskaper och kollegialt stöd genom att skriva ”Ingen särskild utbildning för frågan, annat än inläsning och nära stöd från kollegor och chef. Erfarenhet och socionomutbildning”. Ett tredje förhållningssätt kan representeras av den kommun som beskrev ett mer övergripande sammanhang med: ”Utbildning och stöd ges löpande till handläggare utifrån arbetet men inte specifikt enbart utifrån kontaktperson/familj men utbildning som ges är applicerbart även på den insatsen.” Andra har gjort egna tolkningar och sagt till exempel ”De handläggare som följer upp insatsen har handledning för sina ärenden. Där kan man välja att ta upp ett ärende inom denna kategori”, ”I: socialsekreterare handleder varje vecka vid behov” och ”Vi är på gång med utbildning, den kommer genomföras av familjehemssekreterarna och kommer i sådana fall vara tillsammans med våra egna familjehem”. Slutligen

förekommer också att man i någon kommun betonar informationsöverföring och noterar:

Vi ger information till socialsekreterare /grupperna som beviljar insatsen kontaktperson för att de ska förstå vad som är lämpligt uppdrag till en kontaktperson och vad de behöver anlita upphandlade mer professionella till.

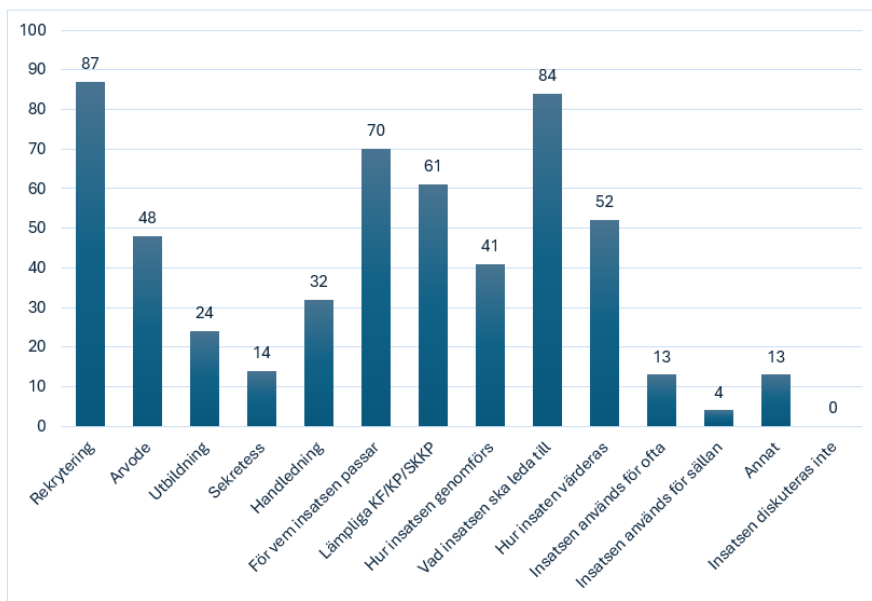
Av fritextsvaren och den låga andel kommuner som anger att de har utbildning för just dessa uppgifter finns anledning att anta att kompetensutveckling genom utbildning och handledning i arbetet med kontaktpersoner och kontaktfamiljer är ovanlig. Det avspeglas också i fritextsvar som ”Hade varit bra med utbildningsinsatser riktade mot dem som handlägger och utreder kontaktpersoner/familjer”.

Diskussionsteman i socialtjänsten

Stöd och kompetensutveckling i att arbeta med kontaktperson, kontaktfamilj och särskild kontaktperson förefaller saknas i de flesta kommuner. Men insatserna används och ute på arbetsplatserna diskuteras de på olika sätt.

Diagram 3 visar att insatserna diskuteras i alla de svarande kommunerna, ingen kommun markerar att så inte sker. Vissa områden dominerar tydligt i diskussionerna, det är framför allt rekrytering och vart insatsen ska leda som diskuteras. Ett tredje vanligt förekommande tema rör ”för vem insatsen passar”. Dessa tre tillsammans ger en bild av att det är de grundläggande frågorna om insatsen som är de man i kommunerna också är mest osäker på. Sammantaget handlar denna osäkerhet om vem som ska ha insatsen, vem som ska utföra den och vart den ska leda.

Diagram 3. Teman som diskuteras i socialtjänsten. Procent av kommunerna. Mer än ett svar kunde lämnas.

I fritextsvaren framkommer en del utsagor som förtydligar vilka från som diskuteras. Någon menar "Att uppdraget är för svårt för en 'lekman', att man i grunden egentligen har behov av en annan typ av insats", någon annan "Motivation till att ta emot insatsen, för svårt uppdrag för lekman" och flera nämner "Svårt att hitta kontaktpersoner". Om detta handlar om att det är svårt för de som arbetar med det att hitta personerna, eller om de faktiskt sökt, men inte funnit, framgår inte. Utsagorna väcker dock frågor om vilka krav och förväntningar socialtjänsten har på dem som ska ta uppdrag, ett område som inte denna enkät ger svar på, men som det också framkommer att det förs diskussion om i verksamheterna.

Flera nämner också att kontaktperson/familj är en insats som kompletterar andra pågående insatser. Bland beskrivningarna finns förklaringar som: "Att familjehem 'avlastas' från sina uppdrag som familjehem. Dvs barnet blir beviljat en kontaktfamilj/person som 'avlastning' för familjehemmet". Från annan kommun presenteras de krav på parallella insatser som ställs för att en kontaktfamilj ska erbjudas:

Vid KF ska alla resurser runt barnet vara uttömt för att få insats beviljad, dvs inget *nätverk* som kan ställa upp och ge avlastning, samt ska vårdnadshavare jobba med sin egen problematik i familjebehandling

I dessa utsagor framstår kontaktfamilj/person som en avlastning för föräldrar, parallellt med de egentliga insatserna, inte en specifik resurs för barnet. I andra utsagor är det barnen som är i fokus, som ”Bedöms barnen behöva insatsen beviljas de den, men att hitta matchning kan dröja lite längre än vi skulle önska” och ”Att det är viktigt att utreda barnets/ungdomen motivation till insatsen”.

Ett återkommande diskussionsämne som beskrivs i fritext handlar om utformning och utfall av insatsen. Det framkommer i utsagor som: ”Nytan av insatsen”, ”Vi pratar en del om insatsen kontaktperson är verkningsfull överhuvudtaget” och ”Vi diskuterar att insatsen upplevs avslutas för tidigt när det går bra”.

Summering

Kommunernas organisering av arbetet uppvisar många likheter, inga systematiska skillnader mellan olika kommuner framträder. Däremot framkommer det att det finns ett mått av osäkerhet i hur dessa insatser ska hanteras.

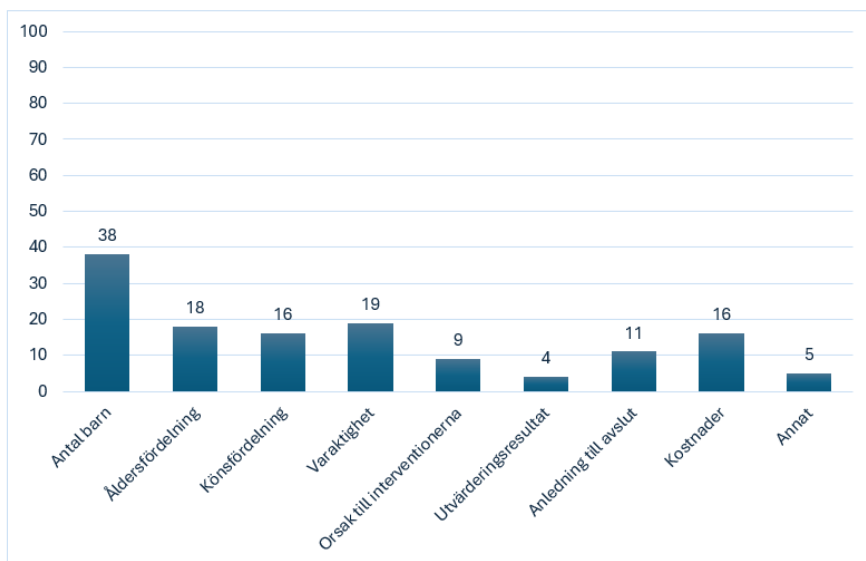
- Vanligen utreds behovet av kontaktperson, kontaktfamilj och särskilt kvalificerad kontaktperson inom en enhet för barn och unga, eller motsvarande.
- Samma enhet är oftast den som också följer upp ärendet.
- I cirka en femtedel av kommunerna är det samma enhet som även handhar ärenden om kontaktperson för vuxna och enligt LSS.
- Bedömningar och beslut om kontaktperson och -familj görs vanligen på lägre nivåer i organisationerna, men samråd med högre nivåer är vanligt.
- Särskilt kvalificerad kontaktperson bedöms och beslutas oftare på något högre nivåer i organisationen.

- Utbildning och handledning för arbetet med dessa insatser är ovanligt.
- Det råder en osäkerhet om vem som ska ha insatsen, vem som ska utföra den och vart den ska leda.

Uppföljning och utvärdering

Löpande statistik om kontaktperson/familj och särskilt kvalificerade kontaktperson saknas i många kommuner. Endast 41 procent av kommunerna uppger att de har någon löpande sammanställning av statistik på området.

Diagram 4: Statistik förd i kommunerna om insatserna. I procent av kommunerna.

Som framgår av diagram 4 är tillgången till löpande statistik liten, även på basuppgifter som hur många barn som har insatser och vilken ålder dessa barn är. Det ligger också i linje med vad vi redovisat i tidigare avsnitt, att man inom kommunerna har dålig uppfattning om vilka barn det är och deras åldrar. Orsaken till insatserna som används finns enligt denna rapportering endast tillgänglig i tolv kommuner och endast från fem kommuner rapporteras att man har resultat från utvärdering.

Bland dem som angett att de har annan typ av statistik nämns ”årlig mängdstatistik hos Socialstyrelsen”, men också att den som svarat på enkäten har uppfattningen att ”Chef kan ta fram statistik ur verksamhetssystemet. Vi i kontaktverksamheten har inte samma behörighet. Troligen går de flesta av ovanstående att ta ut”. Från en kommun uppges ”De fem sista punkterna är

uppgifter som går att hitta i verksamhetssystemet men sammanställs inte på något överskådligt sätt.” Det finns också exempel på några kommuner som beskriver att det har ytterligare uppgifter än de som efterfrågas, till exempel ”Antal intresseanmälningar för att bli kp/kf, antal inkomna remisser med barn som behöver kp/kf” och ”Vi statistikför även återtagna remisser”. Så är det också någon kommun som nämner att de är en ”Liten enhet, vet hur många vi har”. Svårigheterna att ta fram data framkom också i enkäterna genom noteringar som ”Vi har inte möjlighet att ta fram statistik fördelat på kontaktperson och kontaktfamilj”.

Kopplat till frågan om utvärdering och uppföljning finns det också kommuner som redovisar en uppfattning av att det skulle finnas effektstudier om kontaktfamiljsinsatsen. En av dem skriver:

Under 2024 har vi haft många barn som varit i behov av kontaktperson/familj och eftersom forskning visar på att insatsen kontaktfamilj inte ger resultat så har vi haft många diskussioner i förhållande till detta. Under 2025 kommer vi ta ett krafttag tillsammans, /---/ för att få en samsyn på insatsen och dess syfte.

Då någon effektstudie av insatsen kontaktfamilj aldrig har genomförts visar detta på en uppfattning utan grund som spridits och formuleras som en sanning som inverkar på kommunens arbete. Den låga graden av statistik och uppföljning i kommunernas verksamhetssystem, tillsammans med den låga omfattningen av studier på området ger en tydlig bild av stora utmaningar när socialtjänstlagen från 2025 ställer krav på uppföljning av dessa insatser.

Summering

Bilden som framträder visar att socialtjänsten generellt är mycket svag i att ta vara på sina uppgifter om och erfarenheter av sitt arbete med de här aktuella insatserna.

- Två tredjedelar av kommunerna har inte samlade uppgifter om hur många barn som har insatserna.
- Endast var femte kommun vet åldrarna på barnen som har insatserna
- Var tionde kommun har samlade uppgifter om varför insatserna ges

- Var tionde kommun har samlade uppgifter om varför insatserna avslutas
- Endast några ensstaka kommuner har utvärderat insatserna.

Slutdiskussion

Denna rapport visar en verksamhet inom landets kommuner som rör totalt cirka 10 000 barn årligen och som har en någorlunda likartad utformning och handläggning. I kommunerna finns ett stort intresse för dessa insatser. De diskuteras i alla kommuner som besvarat den enkät som ligger till grund för rapporten och intresset var också uppenbart i andra kommuner vi var i kontakt med under tiden materialet samlades in. Rapporten visar en variation som innebär att insatsen kan bli olika beroende på var barnet och familjen bor, eller vilka rutiner som finns i den specifika kommunen. Därtill antyder rapporten en ovisshet och brist på kunskap om arbetet med insatserna. Sammanställningar av grundläggande uppgifter saknas i mer än hälften av kommunerna och osäkerhet råder om vem som ska ha insatsen, vem som ska utföra den och vart den ska leda.

Trots den relativa ovissheten och den osäkerhet som avspeglas om insatserna så används de för ett stort antal barn. Hur insatserna används är däremot varierande. Några få kommuner står för merparten av användningen av särskilt kvalificerad kontaktperson och i någon av dem har man nästan inga kontaktpersoner eller kontaktfamiljer alls. Några få kommuner har ett mycket stort antal kontaktfamiljer och kontaktpersoner. Några kommuner använder i huvudsak den ena eller den andra av dessa insatser. Oftast finns ingen tydlig förklaring till enskilda avvikande kommuner. Det kan tolkas som att det råder olika uppfattningar om insatserna och när, varför och hur de ska användas. Det har också framkommit att det bland de rådande uppfattningarna finns synpunkter på direkt felaktiga grunder, som att det skulle finnas effektstudier av dessa insatser. Vår samlade bild av det som framkommit är därför å ena sidan imponerande i att det finns ett stort intresse och en stor samstämmighet i hur arbetet organiseras, trots så svag samlad kunskapsbas och så få direktiv. Å andra sidan ser vi behovet av kunskapsutveckling och stöd för verksamheterna att utföra ett arbete med kontaktpersoner, kontaktfamiljer och särskilt kvalificerade kontaktpersoner med stöd av vetenskap och beprövad erfarenhet samt finna former för dokumentation och uppföljning.

Vår studie fortsätter och vi hoppas att framöver kunna bidra med underlag som kan stödja socialtjänstens utveckling av arbetet med dessa insatser.

Lästips

- Brännström, L., & Vinnerljung, B. (2015). Kontaktfamilj/person för yngre och äldre barn: Har insatsens varaktighet och ansamlingar av ogynnsamma omständigheter under barnens uppväxt någon betydelse för utfall på lång sikt? Working paper 2015:2, School of Social Work, Stockholm: University of Stockholm.
- Franséhn, M. (2012). Den hedervärde medborgaren – exemplet kontaktperson inom socialtjänsten. I H. Johansson & M. Bäck-Wiklund (red.), Att fostra familjen: - en grundbok om styrning, föräldraskap och socialtjänsten (s. 126–146). Liber.
- Franséhn, M., Johansson, H. & Wissö, T. (2018) Höga förväntningar på kontaktpersoner. En studie av föräldrapraktiker och insatsen kontaktperson för ungdomar i socialtjänsten. 25(3–4), 327–347.
<https://doi.org/10.3384/SVT.2018.25.3-4.2370>
- Svensson, K. (2017). Frivilligt socialt arbete i det offentliga gränsland. Gode män, övervakare, kontakt- och stödperson. I: S. Linde & R. Scaramuzzino (red.), Socialt arbete i civilsamhället: aktörer, former och funktioner (s. 275–299). Studentlitteratur.
- Svensson, K. & Jägersvi, L. (2020). Betydelsen av ett uppdrag: Kontaktpersoner för ungdomar i socialtjänsten. Working paper 2020:1, Lunds universitet: Socialhögskolan. [wp2020_1](https://doi.org/10.3384/SVT.2020.25.3-4.2370)
- Teng, S. (2010). Kontaktpersoner för ungdomar genom socialtjänsten - en studie om hur dessa insatser avslutas FoU-Södertörns skriftserie no. 89/10.
- Vinnerljung, B., & Franzén, E. (2005). Kontaktfamilj/kontaktperson– omfattning och samband med placering i dygnsvård. Socialvetenskaplig tidskrift, 4, 345–365. <https://doi.org/10.3384/SVT.2005.12.4.2613>
- Vinnerljung, B., Brännström, L., & Hjern, A. (2011). Kontaktfamilj/-person för barn: Uppföljning och utvärdering med registerdata. Report in social work, no. 138. Stockholm: Stockholm University.

Följ gärna vårt projekt på: "Vad gör de?" Om socialtjänstens insatser: Kontaktperson och kontaktfamilj för barn och unga | Socialhögskolan